PRESENTACIÓ

Iván Redondo i Toni Bolaño durant la presentació del llibre ahir a La Casa del Llibre. CÈLIA ATSET

Redondo, Bolaño i l'agenda del "retrobament total"

L'ex cap de gabinet de Sánchez reuneix polítics i empresaris

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

"Líder de líders, líder de líders, líder de líders", ho repeteix com un bucle Iván Redondo durant la presentació del llibre *Moncloa* (Ed. Península), que Toni Bolaño ha escrit sobre ell. Ho diu amb entonació greu, escoltant-se i posant èmfasis de bon coneixedor i d'actor de primera línia de la política espanyola dels últims tres anys. "Líder de líders", queda clar, és la seva recepta per sortir del forat, la recepta perquè els lideratges de Pedro Sánchez i Yolanda Díaz estiguin ben cohesionats al si de la coalició que governa Espanya i que ha conegut perfectament com a cap de gabinet de la presidència del govern. És el camí cap al que ell anomena "el retrobament total", el sanejament de les ferides que ha de curar una taula de diàleg que ell seria partidari que es reunís cada dia si fes falta. Un pronòstic el té claríssim: abans del 2030 hi haurà a Espanya un referèndum per la reforma de la Constitució.

Redondo és avui, mig any després de la seva sortida de la Moncloa, una veu escoltada, una figura que no vol abandonar la influència exercida i que genera expectació. "La comunicació política és addictiva, són petites píndoles d'adrenalina, de conspiració, d'exercici d'influència, d'estratègia, de control dels mitjans...", M'ho expliquen, amb força coincidències, tres destacats assessors de comunicació que es camuflen entre el públic assistent a La Casa del Llibre. Quina casualitat, tots tres em demanen el mateix, que no mencioni el seu nom a la crònica. El poder de convocatòria de Redondo i Bolaño és espectacular. Jaume Giró va a saludar expressament Joan Rosell i aquest fa el mateix amb Josep Antoni Duran i Lleida. Hi són Joan Ignasi Elena, Jaume Collboni, Albert Batlle, Enrique Lacalle, Alberto Fernández-Diaz –Redondo el va assessorar–, Marta Pascal, Josep Maria Sala, Ernest Benach –se saluda amb Lacalle com als vells temps de *La barberia*–, Ramon Espadaler, Esperança Garcia... També José Crehueras, president de Planeta; els directors de RAC1 i Catalunya Ràdio, i el comte de Godó. Laura Rosel condueix la conversa entre Redondo i Bolaño, i l'ha d'aturar un moment tot just començar perquè el primer s'aixeca per abraçar la persona que acaba d'arribar: Salvador Illa.

Petició
A Puigdemont li demana que es posi "al costat de les solucions i no dels problemes"

"¿Va marxar de la Moncloa o el van convidar a marxar?", pregunta Rosel a Bolaño, una mica cansada dels dríblings de Redondo i el mantra d'"el secret professional és sagrat". El periodista també s'escapoleix de la pregunta.

Els dos protagonistes desfilen un bon catàleg d'anècdotes i de diagnòstics. Bolaño no s'explica per què el 3 d'Octubre el rei no va deixar la porta oberta al diàleg i revela que aquells dies la Generalitat semblava la Rambla de tanta gent externa que hi tenia veu i vot. Entre el públic hi és Sergi Sol. Redondo es mostra optimista amb Catalunya perquè a la Generalitat hi ha entrat recentment gent interessant. Jaume Giró seu a primera fila. Destaca que la primera persona a qui va trucar quan va entrar a la Moncloa va ser a Josep Rius, que era cap de gabinet de Carles Puigdemont.

De l'expresident destaca que sense ell no és possible el "retrobament total", però que és imprescindible que es posi "al costat de les solucions i no dels problemes". Redondo coneix bé el PP i veu mala peça al teler entre Pablo Casado i Isabel Díaz-Ayuso. Bolaño té la solució: Casado hauria de fitxar Miguel Ángel Rodríguez, *spin doctor* fonamental de la presidentíssima. "Els temps del bipartidisme i els hiperlideratges no tornaran", conclou Redondo, que repeteix "líder de líders" unes quantes vegades més i acaba amb una afirmació inquietant: "Necessitem audàcia, però abans de l'audàcia ens queda el trànsit de la por al pànic". Vaja, ¿i val la pena el "retrobament total" previ pas pel "pànic"?